

O. Razvadauskas

5 Thomas Pk.

Boston Mass.

December

1931 No. 21 (323)

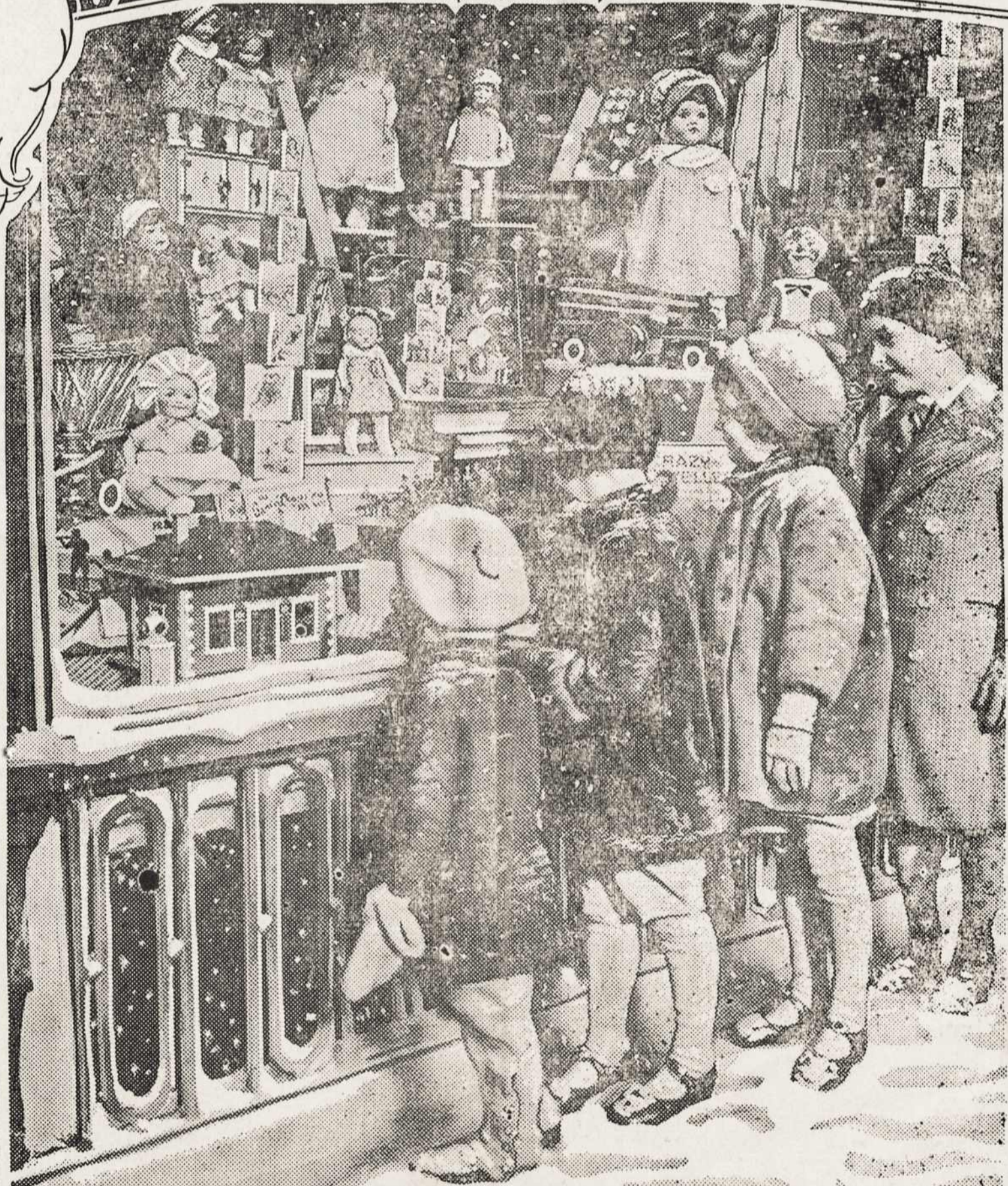
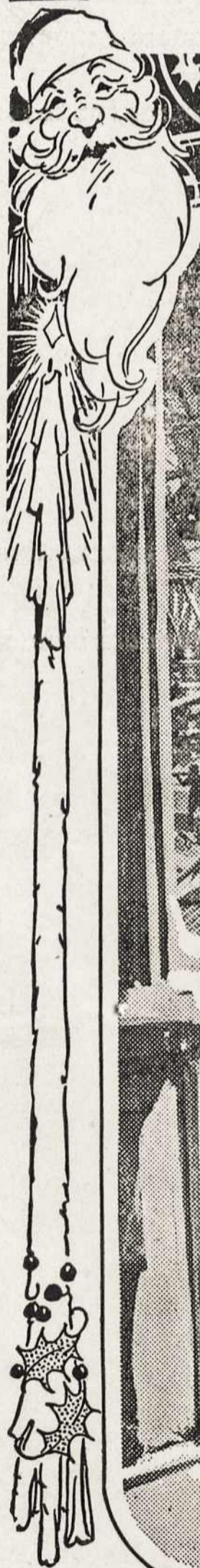
VYTIS

(The Knight)

LINKSMŲ

SVENTŲ

KALĖDŲ

LIETUVOS VYČIŲ ORGANAS

Phone Boulevard 4139

A. MASALSKIS

GRABORIUS

Mūsų Patarnavimas visuomet sąžiningas ir nebrangus, nes neturime išlaidų užlaikymui skyrių.

NAUJA GRAŽI KOPLYČIA DYKAI
3307 Auburn Ave., Chicago, Ill.

LINKIU ŠVENTŲ KALĖDŲ ir
LAIMINGŲ NAUJŲ 1932 METŲ

Dr. Joseph A. Paukstys
DENTISTAS

4193 Archer Ave., Chicago, Ill.
Phone Lafayette 5820

PEOPLES FURNITURE COMPANY

DIREKTORIAI, VALDYBA

Sveikina Savo Kostumerius, Rėmėjus ir Draugus su ŠVENTOMIS

KALĖDOMIS ir LAIMINGIAUSIAIS NAUJAIS METAIS

4177-85 Archer Avenue,
Corner Richmond Street,

Tel. Lafayette 3171

2536-40 West 63rd Street
Corner Maplewood Avenue

Phone Hemlock 8400

LINKIME LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ ir
LAIMINGŲ NAUJŲ 1932 METŲ

Visiems Lietuviams, Kostumeriams ir Rėmėjams

Sąžiningas valdymas visuomet įgyja pasitikėjimą. Tikriausias permatymas tikslu ir idealu bankinės įstaigos yra atvaizduojama depresijos laikuose. Sutikimui didžių ir spaudžiamų reikalavimų savo kostumerių reikalinga yra daugiau negu laikino plenaivmo ir permatymo ateties.

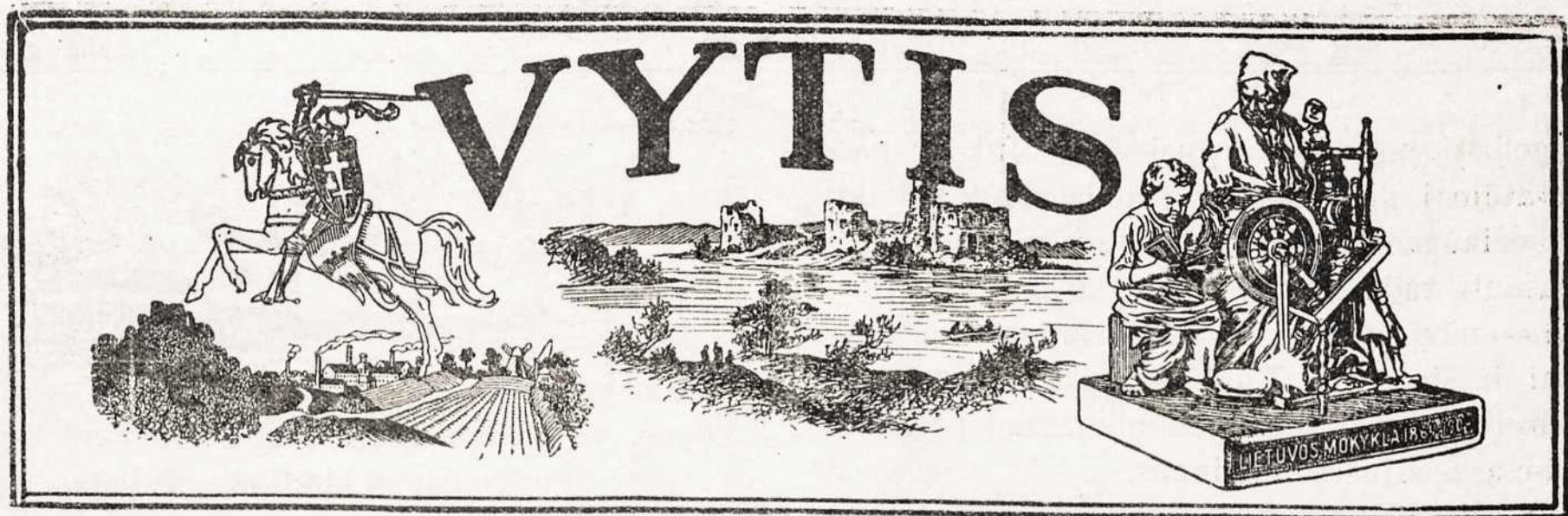
CENTRAL MANUFACTURING DISTRICT BANKA yra teisingai užsipelnijus visuomenės gilų pasitikėjimą pavyzdžiais ir pagrindiniais nusistatymais, kuriais griežta laikėsi per pereinamus devynioliką metų.

Mūsų daugumai kostumeriams, tiems kurie laikėsi su mumis nuo pat pradžios ir naujiems kostumeriams, šiuo laiku norime išreikšti gilią padėką dėl jų prielankumu ir draugingų žodžių komendacijos.

Mes pasižadame savo vadovystėje ir išvedime saugio ir patyrusio bankinio patarnavimo šiai didžiai industrialei apielinkei.

CENTRAL *Manufacturing District* **BANK**
A TRUST COMPANY
1110 West 35th Street
A State Bank •••• A Clearing House Bank

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

METAI XIII

GRUODIS-DECEMBER, 1931

No. 21 (323)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. D. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"V Y T I S" (The Knight)
Published Semi-Monthly by Knights of Lithuania (Lietuvos Vyčiai)
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly \$3.50
6 Months 2.00
In foreign countries and Chicago yearly 4.00

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Address all communications to:

" V Y T I S " CHICAGO, ILL.
4736 SOUTH WOOD STREET,
Telephone Lafayette 6298

" V Y T I S " Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai

PRENUMERATA:

Metams \$3.50
Pusmečiui 2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams 4.00
Pavieniais Numeriais 20

" V Y T I S " CHICAGO, ILLINOIS
4736 S. WOOD STREET
Telephone Lafayette 6298

Sveiki Sulaukę KALĖDŲ ŠVENČIŲ!

Lietuvos Vyčių Centras

ŠVENČIŲ PROGA.

Kūčių vakaras. Vakaro šešėliai jau apgaubė mūsų žemę. Danguje matosi nenuilstama daugybė žvaigždžių, kurių skaistumas rodo šimtus kartų padidėjo. Beveik, kiekviename name pro apšalusius langius matosi gražiai papuoštos eglutės, kurių žalios šakelės dabar apsidengė auksu ir sudabru. Šimtai margų lempučių ir nesuskaitomas skaičius blizgučių ir visokių dežučių ilsisi ant puikių eglutės šakelių. Mažesni vaikučiai akis išsproginę vaikšto apie tą Kalėdų gražybę plodami savo baltomis rankutėmis. O koks neišpasakytas džiaugsmas, kad sulaukėme Šv. Kalėdų! O kaip mūsų širdys plaka mūsų krūtinėse, nuvargintose sunkiais darbais!

Ne vienas gal savęs paklaus iš kur gi tas džiaugsmas? Nejaugi pasaulis užmiršo visus savo vargus? Ir nenoromis tenka pasakyti, kad visas pasaulis per Kalėdas stengiasi ir mėgina įgyvendinti vieną puikią mintį, kurią mums tei-

kė angėlai giedodami "Garbė Dievui Aukštybėse, o ramybė geros valios žmonėms."

Laike visų metų mes dažnai pasinaudojame savo draugų patarnavimu. Kartais ir mes kitiems padarome šokių tokių malonumų. Ir štai per tas Kalėdas mes stengiamės įvertinti mūsų mylimųjų giminių ir draugų darbus suteikdami jiems dovanų, o jei to kurie negali padaryti, tai būtinai stengiasi nors širdingus švenčių linkėjimus pasiųsti. Dauguma katalikų stengiasi taipgi padėkoti mūsų Sutvėrėjui už jo didžią gerą širdystę. Tai be galo girtina.

Bet, mylimieji, šiais sunkiais ekonominės priespaudos laikais, dauguma mūsų draugų neturi kasdieninio užsiėmimo ir Kalėdos bus jiems labai liūdnos. Kad šių Šv. Kalėdų nuotaika būtų ko geriausia, kad ko didžiausias skaičius žmonių galėtų užmiršti nors laikinai šio pasaulio vargus, kiekvienas pasiturintis asmuo privalė-

tų pagelbėti mūsų suvargusiems. Juk ir pats Jėzus atėjo į šį pasaulį tik todėl, kad suteikti mums džiaugsmo. Ir kaip istorija mums sako, pasauly tada iš tikrųjų įvyko kas tai nepaprasto — užviešpatavo tylą ir džiaugsmas.

Lai ir šiose Šv. Kalėdose visi susiburia ir pasistengia sukurti tokią nuotaiką, kad pasaulis dar kartą pasijustų laimingas.

Petras Vaičiūnas.

KALĖDŲ NAKTĮ.

I.

Ir akys prašvito, ir širdys minkštėja...
Tik kažkam dar rankos į dangų iškeltos...
Nors kažkas taip laukiamas žemėn atėjo,
Bet žemė ir žvaigždės — taip baltos, taip šaltos...

Naktis, iš stiklo — tik blyksi, tik žvanga,
Ir bundančio varpo širdis sudrebėjo —
Pažvelgus į žemę pro švintančią angą,
Kur kažkas toks geras ir šventas atėjo...

Ties liūdinčiu kryžium ant gaudžiančios bonės
Nerimstantį žvaigždė liepsnodama mirksi!
Lyg guodžia, lyg sako, kad amžių svajonės
Be liūdinčio kryžiaus šioj žemėj nepirksi...

II.

Kalėdų naktį žvaigždės šneka,
Kad Meilių Meilė žemėj teka...
Kalėdų naktį širdys rimsta,
Nes amžiais Lauktas žemėj gimsta...

Kalėdų naktį — giedra, šventa,
Nes širdys Rytmetį supranta...
Kalėdų naktį Dievas kyla
Ir globsto meilė šventą tylą...

Kalėdų naktį Saulė bunda
Ir jaunas sapnas žemę gundo...
Kalėdų naktį žvaigždės sako,
Kad puoš mum kryžiai mūsų taką...
Kalėdų naktį šventas ūpas
Uždaro meile kančias lūpas...

KALĖDOS

Besklaidydami's vidurnakčio tylą,
Netikėtai tik varpas prabyla.
Ir, kaip muzika, skamba meiliai;
Įsiklausė jo erdvės aptemę,
Prisikėlė iš įmigio žemė,
Nuo žmonių bedūliuoja keliai.

Lyg šešėliai, nakties glūdumoje,
Jie keliauja baltai apšarmoje,
Ir nudžiugę jiems šviečia skruostai.
Nesuskaitomos minios jų slenka.
Bažnytėlę senutę ir menką,
Kaip bitelės, apspito šimtai.

Be vilties tiek dienų jie kentėję,
Į užmigusį Kristų atėję,
Atsiklaupia su meile gilia,
Ir grynesnė už krištolą tyrą,
Jiems gaili ašarėlė nubyra,
Kada guodžiasi savo dalia.

Kudikėli, skurdžiai paguldytas,
Tu paguoski širdis pravirkdytas,
Pažūrėk, jų apstoję pulkai;
Į laimužę jie pamatė kelią.
O suvargusios širdys taip gelia, —
Tu tik vienas jiems Jėzau, likai . . .

Iš "Aušrelės".

Vysk. A. Baranauskas.

KALĖDŲ GIESMĖ.

Piemenėliams — vargdienėliams
Tarė Dievo Siuntinys:
"Sakau reiškiai, šianakt aiškiai
Gimė, kurs jus išganys.
Bėkit, bėkit, piemenėliai,
Duokit garbę Kūdikiui
Prakartėj suvystytam!"
— "Sako tiesą — regim šviesą
Ant Betliejaus, kaip dienos;
Neregėjom, nei girdėjom
Nakties tokios, nė vienos.
Bėkim, bėkim, piemenėliai,
Duokit garbę Kūdikiui
Vystyklusose gulinčiam!
Kokios minios, net devynios
Šventų Angelų pulkai
Akys mato, šiurpas krato,
Ant galvos šaušias plaukai.
Bėkim, bėkim, piemenėliai,
Duokit garbę Kūdikiui
Atpirkėjui Gimusiam!

Kun. Juozas Jusevičius

DVASINIAI SKAITYMAI

I. LIGONIS LIGONINĖJE.

Mūsų laikais daugelis žmonių nesigydo namie, bet važiuoja į ligoninę gydytis. Ir ne be reikalo: tenai jų sveikata greičiau gali būti sugrąžinta negu namie.

Bet dar yra žmonių, kurie klaidingai supranta ligoninės tikslą. Daugelis mano, kad ligoninė tai yra pelno vieta. Važiuodamas į ligoninę, ne vienas ligonis mano, kad jis bus priverstas duoti ligoninei pelno. Taip manyti nėra gerai. Pirmiausiai, tai nėra tiesa. O antrą, toki nuomonė kenks ligoniui atgauti sveikatą.

Tai kaip ligonis privalo manyti apie ligoninę, į kurią jis važiuoja, arba kurioje randasi? Jam reikia jaustis kaip namie. Jam reikia net geriau kaip namie. Jam reikia manyti, kad ligoninėje visa, kas tik yra ir ką tik jis mato, nėra tam, kad jį išnaudoti, bet tam, kad jam greičiau padėti pasveikti.

Ligoninės tarnautojai yra prityrę žmonės. Jiems reikėjo ilgą laiką mokytis, kad būtų tam tikrų medicinos žinovų pripažinti, jog tinka ligoninėje dirbti. Jų noras nėra pasipelnyti, bet ligoniui gerą padaryti.

Ne vienam ligoniui nesmagu palikti namus savuosius, o važiuoti į ligoninę. Tačiau, jam reikia atminti, jog savieji, kad ir su geriausiais norais, negali jam patarnauti, taip, kaip tarnaujama ligoninėje. Savieji neturi laiko nuolat prie ligonio stovėti ir jam visame patarnauti. Jie neturi prityrimo gydymo srityje. Ligoninės tarnautojai yra tam tikslui mokytis, turi įvairių prietaisų ir su atsidavimu dieną ir naktį dirba ligonio naudai.

I. Seselės.

Daugelis ligonių atvažiuoja į ligoninę ir iš jos išvažiuoja, arčiau nesusipažinę su seselėmis. Tai yra Dievui pavesti asmenys. Dar pasaulyje būdamos, jos mylėjo Dievą. Joms taipgi patiko su tėveliais gyventi ir jų džiaugsmams bei skausmai dalintis. Tačiau jos visoko išsizadėjo ir nuėjo Kristui tarnauti.

Del Kristaus meilės ir ligonių gerovės jos paliko savo tėvelius, namus ir įstojo į vienuolyną. Kristus buvo beturtis. Panašiai ir seselės išsizadėjo turto. Jos nieko savo netu-

ri. Drabužiai, maistas ir būtas yra vienuolyno, prie kurio jos priklauso.

Jos iš ligonio nieko dėl savęs nenori. Jų noras yra tik dirbti stropiai ir uoliai dėl To, kuris sako: "Ką tik padarysite dėl šių mažutėlių, man padarysite."

Dėl to, ligonis matydamas seselę ligoninėje, turėtų pakelti savo širdį ir sielą dar arčiau prie Dievo, nes jis mato prieš savo akis tą, kuris stengiasi būti panašus į Viešpatį Jėzų.

II. Slaugės.

Be sesučių ligonis taipgi susiduria ir su slaugėmis ligoninėje. Žmonės dažnai net ir domės nekreipia į jas. Sako: "Tai tik slaugė". Tačiau ir šios mergaitės yra vertos pagarbos ir dėkingumo iš žmonių pusės. Kol jos tapo slaugėmis, joms reikėjo įsigyti mokslą. Joms reikėjo baigti pradinę ir aukštesnę mokyklą. Paskui jos mokėsi ir dirbo ligoninėse per tris metus be jokio atlyginimo. Dabar jos toliau tęsia slaugimo darbą.

Jos stengiasi kuogeriausiai patarnauti ligoniui. Dažnai jos turi atsisakyti daug linksmų valandų, kurias kitos jų amžiaus mergaitės smagiai sunaudoja. Stovėdamos prie ligonio lovos arba bėgiodamos po ilgus koridorius dažnai pavargsta, tačiau visomis jėgomis nori padėti ligoniui greičiau pasveikti.

Jeigu ligonis nori tikrai įvertinti slaugių darbą, tegul mąsto, jog jis pats tarnauja ligoniams. Ar jam patiktų ligoniui visame patarnauti, ar jis galėtų klausyti jo dejavimų, nusiskundimų, šaukimų ir gal rugojimų, kad jam nepatarnautą taip, kaip jis nori.

Slaugių patarnavimas yra svarbus. Dažnai svarbesnis už pačius vaistus, kuriuos ligonis priima. Dėl to ligonis turėtų reikšti pagarbą slaugėms ir būti joms dėkingas.

III. Gydytojai.

Kai esame sveiki, mažai kreipiame dėmesį į gydytojus. Kai susergame, tai norime gauti geriausią gydytoją. Bet ar mes atmename, kiek gydytojui kainavo, kol jis pasidarė geru gydytoju.

Jis praleido ilgus metus mokykloje, kol įsigijo diplomą, kuri leido jam medicinos praktikuoti. Nuolat reikia mokytis, temyti, prakti-

kuoti ir žengti kartu su mokslu gydymo srityje. Gydytojas yra visados pasirengęs ligoniui padėti skausmuose ir patarnauti dieną ir naktį.

Kaip visi profesijos žmonės, taip ir gydytojai mažai žiūri į atlyginimą už patarnavimą. Jis jaučiasi laimingesnis ne tiek dėl pelno, kiek dėl to, kad jo patarnavimas padeda ligoniui ir patenkina jo šeimą. Jei jis yra išmintingas, jis taipgi tarnauja ligoniui dėl Dievo meilės. Tai gi, jei gydytojas ilgai mokinasi, jei jis stengiasi išgyti kuodaugiausia prityrimo, kad geriau patarnavus ligoniui, tai ligonis turi juo pasiti-

kėti ir tikėti, kad su Dievo pagalba gydytojo patarnavimas padės pagyti.

Amerikos ligoninėse mes turime jaunų gydytojų vadinamų "internais". Po priežiūra prityrusių gydytojų, jie daug padeda ligoniui. Jie taipgi yra mokslą užbaigę. Bet dar jie pasi- lieka ligoninėje vieniems ar kitiems metams, kad daugiau išigyjus praktikos.

Jei ligonis mandagiai su jais apsieina, ir tinkamai į jų paklausimus atsako, jie dar daugiau stengiasi jam patarnauti. Tai duoda jiems daugiau uolumo.

ŽVEJO LAIMĖ.

Baltijos pajūryje, smėlėtam krante stovėjo vienai viena sukrypusi bakužė.

Joje gyveno žvejas su savo skaitlinga šeima.

Jis nuo aušros iki sistemos, kasdien atkakliai grūmėsi su bangomis: tačiau iš savo darbo vos ne vos galėjo prasimaitinti.

Skaudu buvo žvejui vilkti savo jungą, žiūrint į laimingiausius žmones. Nusiminimo valandose jį ramindavo viena apgaulinga svajonė. Jog jis kada nors rasiąs daug pinigų ir tada būsiąs laimingas. Bet tai buvo tik svajonė.

Vieną rudens šaltą dieną žvejas kaip paprastai išsirengė žvejoj. Smarkus jūros vėjas šurpuliais varstė jo kūną ir negailestingai draskė nuo jo skarmalus. Žvejas drebėjo nuo šalčio. Per jo pageltusį veidą riedėjo stambios ašaros. Jis tarė sau: — Tokią dieną geri žmonės nei šuns nevaro laukan, o aš turiu gruntis su šėlstančia jūra! O! kad turėčiau dabar daug pinigų!... Bet nespėjo ištarti paskutiniuosius žodžius, kaip jūra smarkiai suūžė ir iš bangų iškilo tamsi žmogysta. Žvejas pamatęs žmogystą nusigando ir ėmė bėgti. Bet žmogysta sako: "Nebijok manęs žvejy! Aš nešu tau laimę, kurios tu taip trokšti! Ši minutė turėjo tokią galią; kas suspėja išreikšti savo norus, to norai išsipildo. Štai duosiu tau kamuolį, kuris turi nuostabią ypatybę. — Kada jį išvyniosi, iš jo pasidarys apsiaustas, kuriuos apsisupęs būsi nematomas. Jei paliesi sieną ir siena prieš tave persiskirs. Būdamas nematomu galėsi iš žmonių imti ką tik norėsi". Tai taręs sviedė kamuolį į krantą, kuris nukrito ties žvejo kojomis.

"Kamuolį saugok, pastebėjo žmogysta Nes kito šauk mane taip: "Į krantą Juodamili plauki, pagalbos negausi. Jeigu tave ištiks kokia bėda, atėjęs čia patavo žvejas šaukia." Tada aš pasirodysiu. O dabar iki pasimatymo!" Tai pasakęs žmogysta dingo.

O žvejas dėkingas likimui, kamuoliu nešinas nuėjo namo. Eidamas panorėjo išmėginti ar tikrai jis yra toks nuostabus. Išvyniojo apsisuko juo. Priėjęs prie trobelės palietė ranka duris — šios tyliai atsidarė.

Tuo tarpu žvejo pati sėdėjo prie židinio, taisė suirusius tinklus ir vaikams, kurie sėdėjo aplink ją, — sekė pasakas. Pamačiusi atviras duris ir nematydama

kas atidarė, labai nustebė. Žvejas įėjo į vidų pavaikšičiojo ir įsitikino, kad jo niekas nemato.

Apsidžiaugė žvejas. Tikrai jo vargams atėjo galas. Dabar jis pasieksiąs trokštamąją laimę.

Linksmas ėjo žvejas į didelį miestą, kur paprastai nešdavo žuvis parduoti. Pinigų man dabar nereikia, manęs niekas nemato, galiu imti ir be pinigų. Galvojo žvejas. Įėjo į vieną sankrovą, pasiėmė didelį kepalą batos duonos. Iš kitos įėjęs nusikabino ringę riebios dešros; iš trečios paėmė skanėstų ir patenkintas savo žygiu parvyko namo. Priemenėje nusiėmė apsiaustą, suvyniojo ir užkišo už balkio. Kada įėjo trobon, pati stebėjos, kad taip greitai grįžo. Žvejas papasakojo, kad jam pavyko sugauti didelę ir brangią žuvį, kurią jis mieste pelningai pardavė.

Pati patikėjo jo žodžiams. Tačiau pabarė, kad jis toks netaupus: Jiems gerai ir juoda duona, o dabar...

Nuo tos dienos žvejas jau nebežvejojo. Jis tik nueidavo pajūrin, pavaikštinedavo, paskui nuėjęs į miestą parsinešdavo maisto. Ir namiškiams vis sakė, kad jam pasiseka sugauti vis ta nuostabi žuvis. Iš pradžių jo pati į tai mažai dėmesio kreipė, bet vėliau ją ėmė griaužti mintis; kas ten per žuvis, kurios pirma niekada nesugaudavo.

Ji ėmė prašyti žvejo, kad parneštų namo parodyti jai. Bet žvejas bijodamas, kad pati nesužinotų jo paslapties, — visai atsikalbinėjo.

Matydama pati, kad vyras nenori parodyti žuvis, suprato, kad vyras slepia kaž ką nuo jos.

Kada ant rytojaus žvejas išėjo pajūrin, jį tyliai nusekė paskui. Ir kaip ji išsigando, kada žvejas pavaikštinedavęs pajūry, atsisuko namų link, — ūmiai dingo.

Ji parėjo namo ir nekantriai laukė jo grįžtant.

Vakare žvejas grįžo. Pati tiesiog jam tarė: "Aš tave šiandien sekiau, kad pamatyčiau ką tu veiki. Bet tu dingai, lyg tave žemė būtų prarijusi. Dabar pasakyk visą teisybę, iš kur tu gauni viską?"

Žvejas staigiai užkluptas, nesumanė ką daryti.

Žinodamas, kad kitaip neišsisuks, ėmė ir išpaskojo kas atsitiko aną dieną pajūry.

Bet pati už tai nebuvo jam dėkinga. Ji išmėtinėjo: "Tu turėdamas tokią galią, taip blogai mus maitini. Mes nuskurę — o tau gaila, kad apsidengtumėm

padoriau. Bene bus turtingiems didelė skriauda išlaikyti žvejo šeimą. Toliau aš taip negaliu gyventi!" — "Žmonele, gerinosi žvejas, argi mes nesotūs? Tu pati pirmiau sakydavai, — kai sotus, tai ir laimingas". "Ne, spyrėsi pati, rytoj turi man pristatyti tai, be ko mes dabar negalėsime gyventi."

Ir žvejas neatsispyrė pačios norams. Jis pildė jos įsakymus kasdien parnešdamas iš miesto didžiausias naštas.

Vieną kartą jiems bėpietaujant, įėjo senas elgeta.

Elgeta žvejo šeimai buvo nuo senai pažįstamas.

Nekartą užėjęs žvejo trobon pasidalindavo duona, kurios pas žveją visada trūko. Jis vos nepažino savo senuosius bičiulius, kurie staiga praturtėjo.

"Keistas pasaulio surėdymas! kalbėjo elgeta, jei-gu vienas suranda palaikymą, tai beveik tuo pačiu laiku kitas tampa nelaimingas". "Kaip tai?" susidomėjo žvejas... "Buvau vakar mieste, pradėjo pasakoti elgeta, — "Einu gatvės pašaliu visai palaukėj, pagal griovį, sėdi mergaitė ir verkia.

Sustojau. Gaila jaunos, nors paklausiu. Kas tave nuskriaudė balandėle? sakau. O ji sako: — "Kaip man neverkti! Esu našlaitė... Iki šiol tarnavau pas vieną turtingą duokepį... nuo kurio laiko vis pražūdavo kasdien po kepelą duonos... Duonkepis sužinojęs ėmė kvosti tarnus. Jie apskundė mane... aš gyniausi, nes tikrai nieko neėmiau, bet duonkepis netikėjo ir išvarė... Visiems papsakojo, kad aš vagilka. Kur aš dabar prisiglausiu! Niekas manęs neima tarnystėn! Visi bijo kaip maro! — Gaila man. Imu iš terbos duonos šmoteli. — pasistiprink, sakau. O ji negali nuryti nabagėlė. Pas-kui nuvedžiau pas vieną senukę, kuri priglaudė našlaitę, kol reikalai pagerės".

Klauso žvejas, o jam ant galvos plaukai piestu stoja. Koks jis buvo kvailas manydamas, kad jo darbas nepaliks jokių pėdsakų.

Žvejui buvo labai gaila mergaitės, kuri dėl jo liko tokia nelaiminga. Visą naktį žvejas negalėjo užmigti, visą naktį vaidenosi verkianti mergaitė. Jis pasiryžo mergaitės būklę pataisyti.

Rytą nuėjo pajūrin prašyti Juodamilio patarimo. Žvejas sušuko kaip buvo liepta: "Juodamili į krantą plauki, pagelbos tavo žvejas šaukia!"

Sužė jūra ir bangų paviršiuje pasirodė Juodamilis. "Ką pasakysi žvejy?" paklausė žmogysta.

Žvejas papasakojo kas atsitiko su mergaite ir prašė patarimo kaip ją išgelbėti.

Juodamilis tarė "Kad tau taip gaila jos, tai parašyk duonkepiui raštą, kartu įdėk pinigų kaip mokėsti už dingusią duoną, visą tai padėk jo lovoje po pagalviu. Tada jis įsitikins, kad mergaitė nekalta.

"Bet aš neturiu pinigų!" sako žvejas.

"Pinigų gali turėti. Aš tau nurodysiu kur jų gauti. Mieste yra turtuolis. Nueik į jo įstaigą, pasiimk kiek tau reikia ir jais užmokėk duonkepiui. Žvejas padėkojo Juodamiliui ir grįžęs namo padarė viską kaip buvo liepta.

Mergaitė grįžo pas duonkepį ir vėl tarnavo. O žvejas nieko nebeėmė be pinigų.

Kurį laiką gyveno ramiai. Kada pritrūkdavo pinigų, nueina į turtuolio įstaigą pasisemia kiek reikia ir vėl gyvena.

Vieną kartą sako jam pati: "Kas iš to, kad mes sočiai pavalgom, apsidengiam! O kokioj lūšnoj gyvenam! Nusibodo man čia gyventi, tvanku ankšta! Nupirk mieste tokius rūmus, kokiais kiekvienas praeivis

negalėtų atsigrozėti. Bene tau turtuolio pinigų gaila." "Gerai mums ir čia", atsikirto žvejas. Tačiau savo pačios nepriveikė.

Ir nupirko žvejas rūmus, tokius kad kiekvienas praeivis negalėjo atsigėrėti. Jo pati jam sakė: "Mat, vyreli, nenorėjai dar manęs klausyti. Dabar mes esam laimingi, visi mus gerbia, visi mums lenkiasi"! Tačiau žvejas nejuto jokios laimės. Visas tas turtin-gumas ir rūmų puošnumas jo širdį slėgė lyg sunkus akmuo. Viskas jam rodės sakė: "žmogau, tu nepridėjai prie jų savo prakaito, per kurį tik žmogus pajunta tikrąjį džiaugsmą. Viskas, ką tu pasisavinai yra svetima".

Tokios mintys kankino žveją naktį ir dieną. Dabar žvejas visada buvo paniuręs, rūsus, užsitaręs savyje.

Praslinkus kiek laiko, pasklido po miestą žinia, kad vieno turtuolio užveždėtojas išėikvojęs labai daug pinigų. Jam buvo liepta laike dviejų dienų gražinti išėikvotą sumą. O jeigu negražins — įmes į tamsų rūsi, kuriame turės mirtį. Ši žinia taip sujaudino žveją, jog jis jautėsi nelaimingesnis už tą, ant kurio krito atsakomybė. Jam baisu buvo net pamanyti, kad už jo darbus turės žūti nekaltas žmogus. Juk jo rūmai kainuoja to žmogaus gyvybės. O koks jis niekšas virto! Kaip jam pataisyti padarytą klaidą. Nerasdamas kitokios išėities, nutarė prašyti Juodamilio pagalbos. Kada žvejas jau artinosi prie pajūrio, pamatė vienplaukį žmogų, kuris bėginėjo pakraščiu ir rodos rengė šokt į jūrą. Žvejas greitai pribėgo ir nutvėręs žmogų už skverny nutempė toliau nuo kranto. Žmogus buvo gražus jaunikaitis, jis gražė rankas ir skausmingu balsu šaukė: "Jie įsitikinę, kad aš tai padariau. Jie laiko mane už vagį! Visi iš manęs dabar tyčiosis, niekins, stumdys, kaip didžiausį niekšą! Ar už tai, kad niekada svetimo skatiko neliečiau!? Kur mano geras vardas?! Kas jį man pavogė?!"

Žvejas suprato, kad jaunikaitis yra tas pats kaltinamas užveždėtojas.

Sunku buvo žvejui klausyti nelaimingojo šauksmų, kurie dar labiau jį kankino. Bet jis ėmė raminti jaunikaitį žadėdamas jam pagelbėti. Pasakė būk žinąs šį tą apie tikrąjį vagį. Liepė jaunikaičiui nueiti į trobelę, kuri netoli stovėjo ir prašė palaukti, kol jis ateisias. Jaunikaitis paklausė, nuėjo į trobelę, kur pirmiau gyveno žvejas. O žvejas pasilikęs vienas tuojau ėmė šaukti: "Juodamili į krantą plauk, pagelbos tavo žvejas šaukia!" Subangavo jūra ir iškilo Juodamilis. "Ką pasakysi žvejy?" tarė.

Žvejas papasakojo, kad jis norįs išgelbėti nelaimingąjį jaunikaitį. Išklauses Juodamilis tarė: "Kad taip nori, tavo jaunikaitį išgelbėsime. Turi padaryti štai ką, nueik į valdovo rūmus, paimk iš jo izdo tiek pinigų kiek turtuolio buvai išėikvojęs. Nunešęs padėk ton pačion vieton, iš kur pirma ėmei ir tavo jaunikaitis bus išgelbėtas. Bet žvejas susirūpino: "Kas bus, kada sužinos, kad valdovo izde nebus pinigų?" Juodamilis griežtai atsakė. "Daryk kaip sakau!" ir tuojau dingo.

Žvejas padarė kaip Juodamilio buvo liepta.

Jaunikaitis buvo išteisintas ir vėl liko ištikimiausiu turtuoliu tarnu.

Bet žvejas ramybės neturėjo.

Kasdien su baime laukė ar neatsitiks kas nors baisaus valdovo rūmuose. Taip praėjo pusė metų.

Vieną dieną aplėkė visą miestą gandas, kad valdovo izde trūksta pinigų. Už tai apkaltino izdininko pa-

vaduotoją, kuris tačiau nenorėjo prisipažinti, kaltas esąs. Bet valdovas nusprendė jį pakarti.

Išgirdęs tai žvejas prakeikė valandą, kurią pasinaudojo. Juodamilio dovana. Sudraskė į šmotelius vylingąjį apsiaustą ir nubėgęs prie jūros pašaukė Juodamilių. Kada šis pasirodė, žvejas sviedė šmotelius stačiai į jį sakydamas: "Atsiimk savo dovaną prakeiktasis! Gana man tavo malonių! Šimtą kartų geriau būti doru vargšu, negu turtingu niekšu, mintančiu kitų nelaimėmis!"

Tai pasakęs žvejas nuėjo sau, nebeklausdamas patarimo. Šį kartą jo širdis davė patarimą, kurį tuojau ėmė pildyti. Jis nuėjo į valdovo rūmus. Žvejas puolė valdovui po kojų, smulkiai išpasakojo apie savo bė-

diną gyvenimą, apie nuostabųjį kamuolį ir apie tai, kiek jis kitiems padarė blogo. Ir prašė valdovo, kad jį kaip didžiausią nusikaltėlį nubaustų. Valdovas išklaušęs liepė paleisti izdininko pavaduotoją, o žvejui pasakė: "Kadangi tu visa darei nežinodamas, kokios iš to bus pasekmės — dovanoju tau gyvybę. Grįšk atgal į savo bakūžę, nes dabar žinosi, kur glūdi laimė".

Žvejas grėjo savo bakūžėn. Vėl nuo ryto iki vakaro grūmėsi su bangomis, vėl valgė juodą duoną, blogai dėvėjo, tačiau jam dabar buvo malonu maitinti šeimą savo prakaitu. Vietuje svajonės apie netikrą laimę, žvejis lopydamas suirusius tinklus niūniavo dainelę, kurioj skambėjo ramus pasitenkinimas.

— "M. L."

Senelis.

PO RYTINES VALSTYBES

(Vykstant į 19-tą L. Vyčių Seimą)

Rugpiūčio mėnuo yra vienas linksmiausių ir gal pelningiausių, nes jis lietuviams primena tą puikią rugiapūtę ir tas malonias lietuviškas daineles, kurios sklido po Lietuvos laukus, po žalias girias iš jaunų ir senų žmonių krūtinių. Amerikos lietuviams šis mėnuo įdomus tuo, kad daugelis centralinių organizacijų turi savo seimus. Taigi, kaip ir visuomet turėjo įvykti 19t-as Liet. Vyčių Seimas, Brooklyne.

Clevelando kuopa bei nariai pastebėję Centro pirmininko pranešimą apie įvyksinatį seimą labai juomi susirūpino: darė planus, rinko seimui atstovus, o už vis labiausiai svarstė kokių graižų sumanymų būtų galima nuvežti šiam seimui. Už kiek laiko sužinojome, kad mūsų kuopą įgaliojo kun. A. Karužiškį, kuopos dvasios vadą, Petrą Luizą, kuopos pirmininką, M. Jaudegiutę, raštininkę, S. Ivinskaitę ir J. Sadauską, kaip mūsų kuopos atstovus. Nuo to laiko išrinkti atstovai dieną ir naktį ruošėsi į Brooklyną, New York'o priemiestį. Ne vienas jų naktimis sapnuodavo apie tą kelionę, bet jausdavosi nustebeš, kuomet rytą atsibudęs patirdavo, kad dar tebėra savo lovoje.

Na ir sulaukėme tos laukiamos rugpiūčio mėn. šešioliktos dienos. Vos truputį po keturių visi pradėjome traukti link klebonijos, kur mūsų laukė gražus žvilgantis žirgas — aštuoniacilinderis keturatis. Bematant apkrovėme mes jį visokioms dėžėmis — "suitcases" ir kitais dalykais, lyginai kaip arabai savo kupronugarius, patys susėdome, ir pasakę mūsų palydovams "sudiev" maža ristele ėmėme tolintis nuo klebonijos ir to gražaus sodo, kuris supa visą Panelės Šv. N. Pagelbos laikinę bažnyčią ir kleboniją. Kartas nuo karto mūsų žirgelis suprunkštėdavo, bet tai nieko nereikšdavo, nes po to tuojau imdavo greičiau bėgti.

Mūsų žirgo valdytojas kun. Antanas ragina mus uždainuoti, kad žirgeliui būtų linksmiau ir kad mes galėtume pasiekti tą kalnuotąjį Pittsburgh'a pries sutemsiant. Kaip sako, taip ir darom. Juozas bematant mėgino primiminti visas daineles, kurias jis mokėjo, nes norėjo priruošti tinkamą programą ir užtenkamai dainų iki paties Brooklyn'o. Uždanavom vieną dainą, paskui kitą, gi kad pradės mūsų žirgas šelti, kad pradės lėkti po penkiasdešimt, šešiasdešimt mylių į valandą, tai visi kiti važiuotojai bematant pasiliko toli užpakaly ir niekas nedrįso mūsų vytis ar lenktyniauti.

Per Ohio gražias, žalias lygumas mūsų žirgelis bėgo nieko nebudamas. Rodos, lyg ir girdi, kad ir jis kartu su mumis dainuoja:

Oi bernai, bernai, berneliai mano
Aš nuvešiu jus į Pittsburgh'ą
Per tris valandas su puse.

Vienok mes visi išskiriant Petruką, dainuojam, kiek tik galime. Neišturėjo Petrelis tylėjime, bet palengvą nedrąsiai prisidėjo prie mūsų kvarteto. Kaip malonu visiems buvo, kad savytarpe nebuvo "strikerių."

Pasigirsta mūsų vado balsas, kuris praneša mums, kad Ohio valstybė jau baigiasi. Ir ištikrųjų kalnai ir kalneliai darėsi didesni, o kloniai ir kloneliai darėsi gilesni, bet mūsų žirgelis neboja jų ir traukia pirmyn į kalnuotą Pennsylvanijos valstiją.

Apie septintą valandą vakaro mes privažiavome prie tos gražios savo valstijos bendravardės upės — Ohio, kurą mūsų šalies dainiai puikiai apdainuoja.

Ji, tarsi liuliudama ramiai sveikino mus ir linkėjo pasiekti mūsų kelionės tikslą. Ta Ohio upė mums priminė tą garsųjį Nemuną, kuris teka mūsų tėvynėje Lietuvoje. Tik ši upė atrodė lyg turinti daugiau laisvės, nes netaip skubinasi, kaip mūsų Nemunėlis.

Privažiuojame tiltą ir norime persikelti antron pusėn tos gražios upės, bet čia tilto sargas mus sustabdo ir prašo užsimokėti už leidimą važiuoti tiltu. Ką darysi, pakraipėme pečius ir išmetėme jam piniguką. Clevelande mes turime daug didesnių ir gražesnių tiltų, bet niekas nestabdo pravažiuojančių, reikalaujamas užmokesčio.

Pusė po aštuonių vakare mūsų žirgelis pakreipė savo bėgimo kryptį link Pittsburgh'o ir ėmė lėkti per aukštus kalnus. Kur ne kur kalnų viršūnėse matėsi įvairūs mirguliuojanti žiburiai, kurie iš tolo atrodė, lyg tai buvo šimtai vilkų sulipę aukštenybėse ir ruošėsi mus pagriebti, kai arčiau privažiuosim. Bet mes nekreipėme dėmesio ir vis traukėme arčiau prie jų. Bežiūrėdami į tas "vilkų" akis, ir dangaus gražias žvaigždes nepajutome, kaip įvažiuovome į tą siauragatvį Pittsburgh'o miestą. Gatvės čia taip siauros, kad važiuotojai turi sekti vienas kitą nepaprastai pamažu — vėžio greitumu. Taip važiuovome maždaug penkioliką mylių.

Ištikrųjų, Pittsburgh'as turi daug gamtos dovanų. Miesto pakraščiais teka puikios upės. Maži ir dideli

kalneliai apaugę žaliuojančiais medžiais supa jį lyg kokį pilies sieną, kuri ina juos nuo didelių vėjų. Be to šiame mieste netrūksta technikos stebūklų. Kur tik nepažvelgsi, matai keltuvus keliančius pilnus vežimus aukštyn, idant jie galėtų tęsti savo keliones už tų aukštų sienų — kalnų. Besistebėdami šio miesto ypatybėmis šiaip taip išlindome pro to miesto siauras gatves ir pasileidome pirmyn. Nors jau tamsu, vienok mes užtraukėme keletą dainelių apie Lietuvos miškus ir kalnus, kad net laukai plyšo.

Lekiamo kalnų šlaitais kiek tik mūsų žirgelio kojos neša. Kartais akyse pasirodo, kad kokia tai kalno dalis slenka žemyn ir greit mus prispaus, bet mes kaip važiuojam taip ir tebevažiuojam. Neužilgo pamatėme, kad vienas puikus upelis, niekeno nevaržomas ėmė su mumis lenktyniuoti. Klausiu kun. Antano (mat jis geriau žino šį kraštą) kaip to upelio vardas. Gaunu atsakymą, kad šios upės vardas yra Juniata, ir netrukus bevažiuodamas tos gražios upės pakraščiais prisiminiau vieną Indėnų legendą apie šį upelį:

Laisvai bėgiojo Indė mergelė, graži Alfrata,
Kur ramiai plaukia mėlynoji Juniata.
Greita kaip stirna, per miškus bėganti,
Palaidi buvo jos plaukai, gabanotose kasose esanti.
Linksmą buvo kalnų dainą puikios Alfratos,
Kur plaukia vandenys mėlynos Juniatos.
Taip dainavo Indė mergelė, graži Alfrata,
Kur išdidžiai plaukia Mėlyna Juniata.
Skubūs metai jau nunešė Alfratos balsą,
Vienok vis dar tebeplaukia, upelis Juniata.
(bus daugiau.)

— Joseph A.

The Murmurs of a Leaf.

Ohh.h... What merciless wind! And so cold today. Such cheerless day, too. The immense, dull clouds floating over the hazy-blue sky are in ill omen. I don't mind the warm wind so much as long as I have strength to hold on to the branch; but this cold wind is killing me. There comes another gale, for the trees up above are all bowing down in rapid succession. I must hold on tight, for I will be bl...

Oooh... So fierce! Every succeeding wave of wind seems to be sharper and more cutting than the previous one. If only the sun would come out for a moment, for one tiny moment, that I could warm my stiffly frozen frame. No hope. Not a shadow of hope. And yet, not so long ago, how it scorched everything and how sweltry hot the air was! It was very uncomfortably hot many a day. I cannot forget how one sultry afternoon, some barefoot boys, apparently just out of their swimming hole, came down under this tree, and in its shade enjoyed a short, yet light and carefree nap.

But that was before my sister leaves were unexpectedly torn off from their branches by the autumn wind. They did make a desperate attempt to hold on to the branches which they so loved and adorned, but with every new destruction-bearing gust more and more fell to the ground, shrivelled and disappeared. That is why I made a most frantic attempt to cling to the branch, for I know that, once having left the tree, I come back no more.

Yet, when all the leaves were on the tree, they composed a beautiful picture. Rustling in the spring's light breezes, as the branches swayed to and fro, we gave shelter and comfort to many a tiny bird, which

entertained us with such perfectly captivating melodies that we all would whisper to one another that notes like these are obviously divine, that they could not emanate but from Heaven itself.

One early morning, just after the first rays of dawn had made their way through the narrow spaces between the leaves, and wakened the little birds which nested on a branch just above me, a young man, with head uplifted and eyes fastened on the picturesque, brightening sky, was coming near. He seemed engulfed in deep thought. When his eyes fell on this tree, he took out a pencil and a pad and wrote furiously. We could see that he was admiring us, and his face was beaming with deep satisfaction. Those that were closer to him managed to see what he wrote, and informed us that it was a poem entitled "Leaves". We danced from joy that he wrote about us in preference to the multitude of other leaves about us.

It pains me to think of that morning. We were beautiful then, while the sunbeams played on our living green. Today I am alone, being the only leaf on the whole tree, and not a bit attractive. The dreadful drab shames me. But here comes some more wind...

How I struggled this time as I was tossed about! One instant, I was pressing close against the branch, and the next, just one little fiber was saving me from drifting away hopelessly up toward the sky. Never did I experience such a cruel day. I realize that I am useless as I am, but if only I could manage to stay on till the sun comes out, till one little ray of that same sun that once was burning-hot brightens up my wrinkles for one twinkle of a moment, I may still revive. It is so good to live and be of service to little birds and little boys, and...

I wonder why this wind today is so determined to seize my last, envied remnant of life. I would like to live and play some more.

Oooh... The end. I'm through. It wrestled with me till it tore me off. I must come down through the branches, down, down, to the ground. Who could be so jealous of life to a poor, little leaf? The snow flurries are already wildly rushing through the air. Here lands one on me. It seems warm. Or is it that I'm numb? No, no! It must be warm.

Yet my battle is lost. This is where I must lie till the wind takes me further, here in the exact spot where two lovers did woo each other, one grand and gorgeous night. The moon was hanging near, and I and my sister leaves glided back and forth to let the silvery moonbeams diffuse over her fair countenance. She was all the more enticing, as we formed a mosaic of constantly shifting light and shadow on her dainty figure. Finely formed phrases were exchanged, and they set their youthful hearts vibrating.

Alas! No more such eyes of lovelight can I see, no more am I to be admired. No more songs of happy birds nor shouts of mirthful boys will I hear. Fate forbids. Here in the lovers' trodden spot I must stay till I am at last totally, unmercifully destroyed.

A thin blanket of snow hides from me even the dismal looking sky, that this morning caused depression. But I am surprised that the snow is so warm, so invitingly, dreamfully warm. I cannot relate more just now. I am tired. I am in need of rest. But I will tell more a little later, I'm sure I will; please, little snowflakes, pray that I would. Yet now I'm so warm..

IŠ VYČIŲ GYVENIMO

4-tos KUOPOS PILYJE.

Nesenai man teko apsilankyti Dievo Apveizdos parapijoje, kur turėjau laimės išvysti Lietuvos Vyčių naujai atremontuotą pilį. Nežinau, kaip jie tą pilį įgijo, vienok manau neklysiu, jei pasakysiu, kad kun. P. Vaitukaitis ypatingai daug prisidėjo prie jos įgijimo.

Didžiulėje tos pilies salėj matai du didelius raudonus popierinius varpus, kabančius atatinlamose kertėse. Ką su jais veikia ir kada skambina, nežinau. Turbūt, kaip atsilanko svečiai iš kitų karalysčių — kuopų. Ten pat sienose gali matyti senosios gilynės paveikslų pieštų geriausių tos pilies dailininkų. Gaila, kad jie nupiešti kreida, gali kartais netyčia pranykti.

Kitame salės gale yra jo aukštėnybės minkštos kėdės, radio, pianas ir daug kitokių brangenybių. Šitoje salės dalyje kas savaitę renkasi garsieji pilies Vyčiai ir mokinasi kaip lošti "bridge". Kazin, gal jo didenybė mokina savo ryrus kaip tiltus statyti, nes manau greitai laiku jie neteks tilto ant Halsted gatvės, ir negalės daugiau apsilankyti pas kitus vienminčius.

Kas trečiadienį visos moterėlės — vytės renkasi čion ir mokinasi, kaip reikia valdyti adatą, ir siūla idant galėtų pasiūti saviškiams puikių rūbų. Rodos vytė Petruilienė yra gabiausia tos pilies siuvėja.

Ketvirtadieniais renkasi visi pilies gyventojai, ir svarsto savo reikalus. Aną ketvirtadienį buvo atvykęs ir Centro Pirmininkas, kuris savo kalboje ragino visus prie ateinančių metų vėjaus ir ypatingai prašė, kad šios pilies gyventojai pasistengtų perviršyti kitus. Po to sekė eilė nutarimų.

Užsibaigus posėdžiui prasidėjo didžiulės prakalbos. Mat, artinasi rinkimai naujos pilies valdybai. O kad būtumėt girdėję, kaip jie ten kalbėjo. Vieni žadėjo duoti brangiausių dovanų, kiti sakė, kad upėmis piešas tekės ir pilies gyventojams duoklių mokėti nebereikės. Duok Dieve, kad tie jų žodžiai pasiektų reikalingą ausį.

Apsilankykite ten, o tikrai neatsidžiaugsite dabartinio pilies valdovo p. Šaltimiero svetingumu ir vaišingumu.

— Petrelis.

ROCHESTER, N. Y. Council 93.

With the closing of the football season the Rochester K of L Council grew alarmed. All around them they saw (with the aid of "Vytis" and other Lithuanian newspapers) that basketball was the main attraction of the season and that most of the neighboring towns had some wonderful Lithuanian teams.

Incidentally the Rochester boys have banded together a team of very material. So far we beat three local outstanding teams.

Upon looking over the past experience of our players we find that each one has been in action in the days of you and played on some well known teams.

H. Roegnis, forward, F. Eskertas and W. Baltrušaitis, guards, have in recent years formed the larger part of the Liberty A. C. twice holders of the city championship.

Johnny Sidliskas, forward, has four years to his credit with the East High quintet, which ran wild in

the High School League, winning four titles in four succeeding years.

Frank Pranskunas has just finished the foot-ball season with a local professional team and is doing his bit by holding the "center" position.

Both manager P. Pikunas and coach Kumparskis are ready to go further. With their team already in first class condition they would like to look games with any Lithuanian team within a 400 mile radius of Rochester. Managers of teams representing Binghamton, Hartford, Waterbury and etc. are asked to get in touch for games with FRANK KUMPARSKAS, 1109 North Street, Rochester, N. Y.

BRIGHTON TOPICS.

What a gala event for the Brightoneers was Saturday the twenty eight of November. A banquet was given in honor of our Girls' Baseball Champs. Shortly before the dinner we had the honor of receiving the introductory speech by our toastmaster Father Val.

Among the first speakers were Anthony Lapinskas, J. Valiulis, Genevieve Bogut, A. Manstavičius, Stella Alisauskas and Frank Savickas. The Rev. Father Briška also gave a very pleasant talk followed by a few words from Father Jonelis. The girl members of our splendid team were distinguished from other people at the affair by bright red roses. Each girl was also requested to say a few words.

After the speeches a piano medley was played by Stella Alisauskas, and two vocal solos were sung by Eva Sirvaitis and Barbara Lindžius. With the completion of speaking and recitals guests proceeded with the dinner — which was relished by all. Dancing added the finishing touches to an already enjoyable evening.

By the way, folks don't forget to attend our grand strut, January 10th, at the Meldazis Hall.

— The Reporter.

CICERO, ILL. Council 14.

Cicero's calendar for the coming year promises some earnest activity for the betterment of the council. Dates have been chosen for the various social events which are to take place. The first event on the calendar will be a "Snow Frolic". This dance will be a most unique affair and the sensation of the season. All councils are cordially invited. The council which is represented by most members will receive a substantial prize.

Following the dance the newly organized dramatic circle will sponsor some plays. The circle is led by Edward Pajaujis a new member. Ed. has a great deal of experience in dramatics while he was a student at the Ohio University.

In the meantime the members will enjoy the exhilarating skating parties, which are now being planned.

At present in the way of sports the Cicero girls four wins and no defeats.

The boys basketball team won its initial game from West Side: 32 to 17. Pete Petrulaitis sunk

five baskets and a free-throw. Vince Balsis registered four baskets and a free throw. The team is still intact with the addition of Balsis and Rauba. Come out and watch your team play.

The bowlers are knocking the pins down harder. On Sunday Dec. 6, Felly Vaisnor, after blowing the first frame for eight pins registered nine strikes in succession for a 276 game. The questions marks continue to lead the league.

— A. Zickus.

JERSEY CITY, 124 Kuopa.

Lapkričio mėn. 15 d., Lietuvos Vyčių choras surengė puikų koncertą, kokio iki šiol Jersey City nėra buvusio. Paties vakaro vedėju buvo L. Ketvirtis. Mūsų parapijos vargonininkas p. Odelis prieš koncerto pradžią paaiškino jo svarbą ir bendrais bruožais išdėstė muzikos svarbą. Pats programą susidėjo iš bendro mišraus choro atskiro vyrų ir moterų choro duetų ir solų.

Reikia pasakyti, kad koncertas pavyko be galo gerai. Daugelis dainelių reikėjo kart kartėmis pakartoti. Ištikrųjų p. Odelis yra vertas pagarbos, kad per tokį trumpą laiką spėjo suruošti tokį gražų koncertą. Aišku, ir mūsų jaunuoliai užsipelnė padėkos už savo gerą pasirodymą.

Ta proga norėtumėm padėkoti Kearny miesto vaikams ir panelėms Sakevičiūtėms ir Venckevičiutei už prisidėjimą prie mūsų koncerto.

Lauksime daugiau tokių gražių koncertų.

— A. J. Z.

ATTENTION N. Y. — N. J. DISTRICT COUNCILS

Maspeth Council 110 will hold a Masquerade Ball on Saturday Evening, February 6, 1932 at Annunciation Hall, North 5th and Havemeyer Streets, Brooklyn, N. Y. Councils in this district are asked to co-operate with us by keeping this day open and attending this affair, at which \$25.00 will be awarded in cash prizes to the weavers of the best costumes.

— The Committee.

BIT OF HISTORY

Council 55 has shown surprising progress in the last few years. In 1928 there were a few slight suggestions that Indiana Harbor would no longer have a K of L. Very few members attended meetings and still less paid their dues. This catastrophe grieved their reverend pastor K. Bičkauskas dreadfully, for he is greatly interested in the younger generation. But the time came for election of new officers. It was then that Mrs. F. Lucas was elected for president. Then too, came great change in Council 55.

With very great effort Mrs. Lucas tried to find out the interests and desires of the members. After a short time she had a boys basket ball team organized and clothed in uniforms. The members became enthused with the idea and put forth much effort which was rewarded with a sportmanshiptrophy. To show his appreciation of the energetic and hard work of the boys had put forth. Rev. Bičkauskas gave a party during which he presented the boys with monograms.

As time flew the president grew older. Her position was no longer a new one, but her interests and

ideas didn't become dry and unpleasant, but on the contrary, new work was started, new co-operation was shown, and new success was enjoyed. In 1929 the boys basketball team brought home another trophy. That gave a brother to the lonely trophy of 1928.

Oh!!! That is what the boys were doing, but Indiana Harbor has girls, too! And what pretty girls! They had watched, cheered and rejoiced with the boys, yet they were green with envy.

"Girls play basket ball". Someone suggested. Who was it? I'll give you three guesses and the last two don't count. Natively it was the beloved president again. This started a riot. Buzzes came from all the corners of the town, and it soon was announced that Council 55 had a girls basket ball team. What could be more pleasing? At all the games one could see a large number of fans.

But the basket ball does not last the whole year around. What were the members going to amuse and interest themselves during the other parts of the year? Again Mrs. Lucas had to put her hand in the magic box and produce some unique method of entertainment. This wasn't so easy; so she asked Rev. Bičkauskas for aid, and then both of them decided to hate socials after the meetings. You ought to see what enjoyment we got out of those socials!

As a result of the planning and scheming of our president, Rev. Bičkauskas, and a few members we are sailing for. Many old members are returning, new ones are joining. Why council 55 is still growing.

Thank you Mrs. Lucas; we certainly appreciate your strenuous labor. Through you we have made our Council a success. May your sacrifices be rewarded someday.

— The Lonely Three.

KENOHA, WIS. Council 38.

Our last dance was a merry success. Everybody in attendance was heard to remark what a great time they had. What an orchestra! Could anybody rest from dancing to their lively fox-trots and dreamy waltzes? Those not present missed a real time. Cheer up, more dances are in order.

DANCES DARTS

Albert L. made his presence known by his horse laugh and hearty applause.

The dance owed part of its success to Thekla J's being on the committee. Were the dim lights your idea?

Tony S. had quite a time keeping his dance program straight. Really, the girls are rushing him.

Elizabeth L. and Ann U. in identical lace dresses made it difficult for the boys to distinguish one from the other. Hope you didn't get your dances mixed.

How was the spree after the dance Frank L. and John V.? You sure know your beer.

One of our men, John B., is learning to dance. Girls, he is an apt pupil. Don't all rush at once.

OUT OUR WAY.

Being president of the council gives Jos. K. a dignified air. Does your hat still fit?

Domicella L. surely is an earnest worker on all committees. How was fishing at the bazaar in the K of L's pound?

These affairs together with the Parish bazaar furnished a most active month.

Father Gradeck on Sunday November 21st, gave a religious talk at the club which was a great interest. His subject dealt with "The Supreme Being". This was his first of a series of lectures to be presented for the religious enlightenment on the part of young Lithuanians. Taking his first lecture as a criterion. These talks will undoubtedly be very well patronized and they certainly warrant this.

At the presidential caucus held recently in the club, the seed was sown for future debates. These debates promise to be very interesting as well as educational. Rapid action upon this matter is expected to be taken very shortly.

The pre-election contest at the club was the most interesting in years. All kinds of literature and photos of various candidates were exhibited.

Our Champ basketball teams are expected to get into action within a weeks time. Both the girls and mens teams have been putting in weeks of faithful practice and a successful season is to be expected. Especially if our teams perform in the manner of which they are capable.

The girls' team will be seen attired in brand new uniforms. If advance reports mean anything, they are going to be knockouts. Watch for them.

KLUBNOX:—

If Pete Yesmentes, Stanley Shimkus, and Frank Braskey combined as team-mates on one debating team, they would be nigh unbeatable. They can furnish more fire-warks than the fourth of July.

Stan. Ostrich and John Shages are now out seeking publicity berths with the local city political organizations. They firmly believe that their present efforts have far exceeded in results the efforts of the present publicity men of these parties. They sure painted up the club in red, white and black.

Sophia Vagail, Eva Alanskas, and Ann Pugzles have filed intentions of challenging the Messrs. Yesmentes, Shimkus, and Brasky and Co. Oh Boy what a battle is in store.

— L. C. M.

SO. BOSTON, MASS. 17 Algirdo Kuopa.

PAGERBIMO VAKARIENĖ.

Gal esate patėmyjė, kad 17-ta kuopa turi pasižymėjusį baseball tymą. Keli metai atgal, tas tymas buvo silpnas, bet laikui bėgant jis sustiprėjo ir pragarsėjo. Per devynius metus p. E. Batestini tvarkingai vedė juos, gi patys žaidėjai dirbo visomis jėgomis. Jie visa tai darė, kad pakelti lietuvių vardą svetimtaučių akyse. Ir kadangi pereitą vasarą mūsų žaidėjai pasirodė geriau, negu bet koks kitas apylinkės tymas, tai 17 kuopa norėdama įvertinti tą jų pasidarbavimą lapkričio mėn. 22 dieną surengė puikią vakarienę.

Šioje vakarienėje dalyvavo mūsų mylimi dvasios vadai: kun. Virmauskas, kun. Urbanavičius ir kun. Jankus, prof. Galinis ir daug žymių mūsų apylinkės lietuvių. Pačios vakarienės vedėju buvo Juozas B. Laučka, kuris visus gerai prijuokino ir gyvai vedė to vakaro programą.

Po skanių valgių pirmas prabilo kun. Virmauskas; kalbėjo ir kun. Urbanavičius ir kun. Jankus. Pas-

tarasis išreiškė didelį nusistebėjimą, kad 17 kuopa yra tokia galinga.

V. Savickas senas vyčių darbuotojas savo kalboje prisiminė apie praėjusį Vyčių veikimą. Baigdamas sušuko galingą "Valio mūsų sportininkams."

Prof. Galinis nurodė, kada ir kokios tautos pradėjo sportauti.

A. F. Kneizys prašė jaunimo laikytis lietuviybės ir kelti lietuvių vardą kiekviename atvėjyje.

Toliau kalbėjo kuopos pirmininkas A. P. Nevera. K. Ambrozus, Valeckiūtė, B. Kavolytė, ir E. Batestini. Panelė Kavoliūtė visos kuopos vardu įteikė E. Batestiniui puikų laikrodį, kaip ženklą reiškiantį kuopos dėkingumą už jo pasidarbavimą.

Laike vakarienės p. Meškauskaitė ir S. Paure, akomponujant O. Kavoliutei padainavo lietuviškų dainelių.

Negaliu prabėgti nepaminėjęs tos vakarienės rengėjų. V. Tamoliūnas buvo vyriausias šeimininkas, Burulienė ir Lingevičienė buvo vyriausios virėjos, gi Nevierienė, B. Kavoliūtė, Zovytė, Meškauskaitė, Averka, Razvadauskas ir Griganavičius buvo ypatingi patarnautojai.

Tad pasidžiaugus savo pergalė ir pasistiprinus ir nasidrašinus ruoštis prie ateinančios vasaros. P. Laučka širdingai dėkojo visiems atsilankiusiems svečiams ir vakaro rengėjams, už prisidėjimą prie tos puikios puotos.

— Gegutė.

THIS AND THAT FROM K. OF L. 25 S. D. COUNCIL

On November 14, we held a card party at the home of Mr. and Mrs. Ivinskas.

The first part of the evening was spend in playing cards. Of course, there were some who played Bunco. At 10:00 o'clock the signal was given to cease playing as prizes were going to be awarded to the winners.

With the prizes distributed, refreshments came next. Coffee and waffles made a very satisfactory reward for all of the card players. The members thank Mr. and Mrs. Ivinskas and family for their kindness in donating the refreshments.

The group was now ready for something new. Somebody suggested games as the next form of entertainment. It was not long before everybody was thoroughly enjoying themselves.

A party must come to an end sometime, and so it did. Let's hope for many more.

Stag Party.

November 25, Thanksgiving Eve., brought a stag party for the K of L boys. It was held at the home of Mr. and Mrs. J. Sadauskas.

Of course, it was understood that only boys could attend this party. Something had to be done about Mrs. Rose Sadauskas. Our "tėvas" wanted to take his wife to a pajama party, but the two reporters for our club paper, "Žvaigždutė", J. Luiza and W. Krasauskas insisted that they take Mrs. Sadauskas to the party. They said they wanted to obtain some news for their paper. When, the two young men came back, they were no longer enthusiastic but looked very tired and weary. Their faces showed signs of distress. None of the boys could figure out what the trouble was. All the two reporters could say was, "We got it, we got it."

Have you decided to stepout exclusively with Kenosha boys Mary M.? Don't blame you.

Peter M. is now a high powered radio salesman. Best of luck Peter.

Since Wallie J. "Meile" departed from the council on account of business reasons (bartending) Ann L. has never been the same. Cheer up.

An. V. is there an inclination of repeating last years' romance. Congratulations!

Tony and Lefty V's. Whippet is no longer seen. Did you lose the can-opener boys?

— Nerts.

HARRISON-KEARNY Council 90

Well, folks, I am just reminding you of the basketball game and dance sponsored by the Harrison and Kearny Knights of Lithuania. Council 90 at Hautman's Hall, Harrison Avenue, Harrison, N. J., Saturday Evening, January 2, 1932. They are to play the Elizabeth K of L one of the strongest teams of the N. J. and N. Y. District loop in a league game. Here's your chance, ye neighboring councils, to see two of the league's best teams in action.

— Bozo

ROCHESTER, N. Y.

A BIT OF INSIDE DOPE

Sock! — Bam! — Biffo! — is the way our bowling party started off at the Columbus Club on Thursday November 19, 1931.

F. Jurlen as captain of the first team rolled the first ball, which, sorry to say, rolled right into the gutter. He improved a bit later on.

B. Joksas showed fine form; although this was the first time she had ever bowled she looked like a veteran by the way she was knocking down the pins.

F. Parks was also there, with pressed suit and all. He tried at bowling but we think he ought to stick to dancing; or should we say better luck next time.

You should have seen A. Shilinis sling that ball. Her aim wasn't perfect but the practice ought to help her in throwing rolling pins at her future hubby's head.

J. Stevens was the dark horse. He came through with a record score. We had no idea he was so good. We hope this praise doesn't go to his head.

A thrilling contest was held between Johanna Gurdell and Milly Parks. Cheer after cheer rang out for each contestant; finally the last ball was rolled and we found that M. Parks had won the coveted prize — the Booby prize. Better luck next time.

Of course, our boxing friend, Champ Ruginis was there with his tricks.

F. and J. Mocejunas staged a contest between each other but it looked as if both were about evenly matched.

Ah, yes! we also saw P. and M. Pikunas there; by the way, Pete had the second highest score of the evening. W. Balza was also there with his girl friend.

People even came from out of town to attend this great party. We saw H. Strolis and also the Eismont Bros. knocking down the pins.

We mustn't forget E. Krajeris and Angeline Gurdell who were also present. Judging from their looks each was having a good time.

A note of thanks must be given F. Collins, J. Morcan, M. Parks, and Angelina Gurdell for their work at this bowling party.

This party was a huge success. But, we are not stopping with one success and so we decided to hold another Bowling Party on Thursday, Dec. 17 which will even be better than the last one. You are all invited to join us in having a good time.

Our comedy skit, the "Divorsas" will also be presented on the 20th of December in line with a few other added attractions. This play promises to be one of the highlights of the season so don't miss it.

— "The Four Horsemen."

HARTFORD, CONN. Council 6.

The annual meeting of the Hartford council was held December 1st. At this meeting the candidates chosen to run for various offices by a nominating committee, were voted upon. After one of the closest races in club history, Leo C. Mazotas was elected president. It was only by the narrowest of margins that he edged out his two worthy opponents, Mr. Peter Yesmentes and Stanley J. Shimkus. In another close race Anthony Kearshe was elected Vice-President, Miss Eva Alanskas was the unsuccessful candidate. The race for the treasuryship found Anthony Labeskis a step ahead of his opponent Anthony Laskowskas. Miss Louise Shages, incumbent, was re-elected to serve as financial secretary. Close opposition was furnished by Miss Wanda J. Kolenda. Miss Lena Willimaitis also an incumbent, retained her post as recording secretary for another year, but only after a hard fight by Miss Anna Terousky.

It is most essential to the welfare of the club that these new officers be given the whole-hearted co-operation of each and every club member. For upon the extent of this co-operation depends the future success of our council. I feel most certain that we all want that.

After the election of officers the new Entertainment Committee which will serve in 1932 was elected. The new members of this all important committee are as follows: Miss Eva Alanskas, Miss Barbara Witkowski, Charles Shimkus, and John Ostrich. Anthony Kearshe, Vice-Pres. is the chairman. The club is to be commended in the choice of the above mentioned people. Each and every person selected is fully qualified to give to the club a brand of entertainment such as the club needs. It goes without saying that this committee will appreciate any help or suggestions which are thrown their way. Let's back them up.

The first Tuesday in January is the date of our first meeting for the new fiscal year. Each and every member should make it a point to be present at this meeting. Many important things are sure to be brought up at this meeting, and everyones presence is therefore quite important. At the same time it would be a step in the right direction towards setting the new regime off on the right foot.

OTHER NOTES OF INTEREST:

The Ent. Comm. for the month of Nov. held a card party and a hike. Both were quite successful.

The others wondered what they meant, but only the two reporters knew.

Tony Maciokas was the chief cook and waiter. Victoria, watch your step, — Tony is learning fast, and he will be able to prepare an excellent dinner before long.

Outside of the two reporters, the boys had such a good time that they intend to hold another stag party in the near future.

What happened to our respective members Peter C., Peter M., Peter S., and Frank M., "Jack Sharkey". We all have our suspicions. The members want to see you some to our parties more often or all of us shall become too suspicious.

Pajama Party.

The same evening the girls had a pajama party at the home of Mr. and Mrs. Salasevičius. The girls were just commencing to enjoy themselves playing games when who should arrive but the two reporters with Mrs. Sadauskas. We must not forget that they came after news for the club paper. Well, they certainly got it. All of the girls pounced on them at once. In between the cries of the two unfortunate young men could be heard. "Watch my cigars, be careful of my cigars." The two young-men were officially thrown out of the house. No sooner were they out, then the sound of a doorbell was heard. The girls heard Wallie crying out loudly, "Hey, girls give me my hat. It's sould out here." The utterance of these words brought his hat sailing out of the window from the second story. After this episode, the girls once more had peace. But we now why the two reporters felt ill at the stag party. They had dared not tell anyone of their unsuccessful scrimmage.

After the excitement ceased, the girls went on playing their games. Later in the evening, refreshments were served. Thank you, Mr. and Mrs. Salaševičius and family, for the refreshments. We appreciate it very much that you did not forget us, and we shall not forget you in the future.

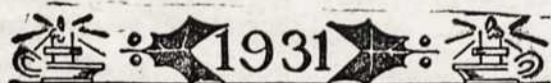
The hour for departing arrived, but the girls all went home with the memory of a pajama party that was enjoyed by all.

There were some girls who were signed up for the party but who did not appear. We were very disappointed as all of us had hoped to see every girl present. Let us have more co-operation on the part of the girls at our future parties.

What happened to you, Stella I.? We were all very disappointed because you did not attend this party.

Some of the other members are not attending our parties very regular. We should like to see everybody come.

— Just Another Knight.

CHICAGO DISTRICT BASKETBALL LEAGUE

By A. Zickus

The selection of Joseph Valulis, John Juozaitis, Michael Pavilonis, and Frank Šnekutis as basketball commissioners for the season of 1931-32, is significant of the fact that the league will have one of its most successful

seasons. Joseph Valulis, who has been a commissioner before, is responsible for the existence of basketball in the Chicago District League. His efforts are diligently spent in anticipation of a strong league. His enduring interest in the league is assurance that the league will be very interesting.

Juozaitis, who aided Valulis to initiate basketball, is one of the most assiduous workers in the organization. He has reorganized basketball teams as well as councils.

Frank Šnekutis, a new commissioner is an "aide-de-camp" to Juozaitis.

Michael Pavilonis continues his duties from last year. He is an energetic worker in anything which pertains to the Knights of Lithuania.

With these men at the helm basketball fans have only to witness the games, which are now in full swing, and give the league their whole heated co-operation.

The re-entering of Town of Lake and West Pullman in the league now makes a total of ten teams in the Chicago Basketball league.

Let's see if these new teams will be able to take away Cicero's honors!

The league standing before Sunday, Dec. 20 was:

	W	L	PCT
Cicero	2	0	1000
Brighton Park	2	0	1000
Town of Lake	2	0	1000
Bridgeport	2	1	666
North Side	1	1	500
West Side	1	1	500
Marquette Park	1	2	333
Providence	1	2	333
Indiana Harbor	0	2	000
West Pullman	0	3	000

CHICAGO, ILL. Council 112.

THE GIRLS PLAY A GAME.

It's Tuesday and the girls are playing another game tonight with the girls of Council 36. Of course all the boys are there too.

There come the girls all dressed up in their new outfits. There's Emily, Marce, June, Anne, "Millie" Bernice, Tom S. and Willy Y. are wondering who's that new girl, no. 7.

Somebody from a far off corner is yelling for Tony M. "Where's Tony?" Oh, there he is on the other side with six of seven girls around him. There goes the whistle. The game is started.

Six huzzas! Our girls get the first basket, and somebody from that same far off corner throws a peanut to Marce for making the basket. Look at Barney, the big smile on his face after that basket. He's only the girls, coach.

There's Jack and Frank S. walking around there by the door? Why it's Vincent J. and Henry B., our drama experts. It's the half now and everybody standing by the door rushes for a seat. There goes Anne S. and imagine Bernice P. isn't with her. Who else is here? Is that Jean J. talking to those fellows, and "Big" Bill J. looking around for somebody?

The game has started again. What's that? "ref" has called a foul on one of our girls. Listen to the boos! Most of them are coming from that far off corner. Wonder who's there? Let's take a look! No wonder!!! It's only Tom S., Wally Y., Ray T., and Steve S., Tony M. and "Simms" ought to be there, but "Simms" is

custodian of the door right now, and the girls are still bothering Tony.

This game is certainly tight and those girls are certainly battling. However, John S. doesn't seem to notice the game. He's sitting aside of some little girl. It's about the 'teenth time they're been seen together. Be careful, John!

Whoopee! Our girls win 4:3 Listen to the noise!

Well, there's no meeting today so everybody has to go home. It seems that Tom, Frank, Wally, Ray, Steve, Tony and "Simms" have formed some kind of a clique, because there they go out together again. Adios.

"Noisy."

"KUMUČIŲ ROJUS" IS A SUCCESS.

Dec. 13, the drama directors and some of the better artistic talents staged a comedy written by J. J. Zolp. Many spectators, as I was able to gather, thought the play was presented well, of course considering that the artists were still amateurs. Somebody suggested they could have found a better scenery for the play but it's all over now.

Henry B. the ambitious son of Mrs. Ringailienė did well. Some of my friends thought that "Hank" was a little bashful in the romantic scenes. Well, experience will overcome that.

Catherine L. really was a wonderful Ringailienė. She surely knew how to make the happy drinks and smash all the bottles and pottery when her industry turned out to be a failure.

Anna S. and Helen T. were two pretty girls that fell in love with Henry and Vincent respectively. One would never think that they knew how to love as they did.

Elsie G. and Jean J. surely enjoyed those swell drinks — te without sugar and root-beer. Oh I forgot to tell you that they presented some classical hops.

George S. was surely happy when he found out that his girl is coming from Europe. He dashed to the railroad station like lightening.

John S. the great man of the day. He knows his business better than Al. Capone, but he doesn't run it on a large scale. He prefers the women of the neighborhood. Still he never drank when Justin offered him a free drink. Didn't you like the magic water that Justin drank?

Vincent J. as Mr. Ringaila surely did his bit. I heard that he furnished quite a bit of the furniture; of course not more than the Peoples Furniture Co.

Vinc. Z. was surely a great lover. No girl could refuse his sincere pleas. Just imagine, he was one of the three players that got married.

Last comes Anthony L. Justin the drunkard, who joined the army, collected medals from the breasts of

dead German Soldiers and decorated himself with them. Later he became a policeman, visited the speak-easies of his friends, drank the sweet nectar, married a French girl, Aldona Briedis whom he met in France, and lived happily ever after. (Only that evening, for his mind wanders far from marquette as some of his friends, who know him better, tell me.

Anyway, you staunch Knights of Lithuania, residing in the vicinity Marquette Park, can we expect something more interesting and better next time. See if you can knock the spectators off their feet.

— A. Visitor.

CHICAGOS LIETUVIŲ KARO VYRAI ORGANIZUOJASI.

1931 m. gruodžio mėn. 4 d. Aušros Vartų parapijos mokyklos kambariuose įvyko Lietuvos ir Amerikos eks-kareivių steigiamasis susirinkimas.

Kap. P. Jurgėla kaip šio sumanymo iniciatorius, atidarė susirinkimą plačiai nušviesdamas reikalingumą lietuviams buvusiems ginklo draugams organizuoti į eks-kareivių postus, ir dirbti taikinį bei kultūrinį darbą, prašydamas susirinkusiųjų išrinkti šiam susirinkimui vesti pirm. ir sekr. Pirmininku vienu balsu išrinktas sumanytojas kap. P. Jurgėla, sekr. V. Rekus.

Pirmininko pasiūlyta dienotvarkė buvo priimta ir papunkčium svarstoma.

1) Narių registravimas.

Steigiamajam susirinkime nariais įsirašė karo veteranų: Kap. P. Jurgėla, V. Rekus, J. Mickeliūnas, P. Cizauskas, P. Cibulskis, A. Precinauskas, J. Brazaitis, F. prindžiukas, P. Komeris, Al. Mackevičius ir Al. Butkus.

2) Posto vyriausybės rinkimas.

Kadangi steigiamasis susirinkimas buvo ne labai gausingas, tai susirinkimas nutarė išrinkti laikiną organizacinę komisiją, kuri rūpinsis visais posto reikalais ligi kito susirinkimo, o sekančiam susirinkime bus išrinkta nuolatinė Posto vyriausybė. Į organizacinę komisiją išrinkti. Pirm. kap. P. Jurgėla, adjut. V. Rekus, nariai J. Mickeliūnas, P. Cizauskas, J. Brazaitis, P. Cibulskis ir A. Precinauskas.

Kadangi Lietuvos ir Amerikos eks-karių sąjunga dar jaunutė ir neturi bendro statuto, tai susirinkimas nutarė laikinai naudotis I Posto statutu, kol bus sutaisytas mūsų Posto statutas.

Iniciatorius kap. P. Jurgėla pranešė, kad šis postas pagal centro nurodymą, gauna trečią numerį. Susirinkimas nutarė pasirinkti sau už globėją Vytautą Didįjį.

Kitas susirinkimas nutarta šaukti gruodžio mėn. 28 dieną, toje pačioje vietoje, ir tą susirinkimą pagarsinti visuose žymesniuose lietuvių laikraščiuose.

— V. Rekus.

Christmas Tree in the Home.

LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ
ir LAIMINGŲ 1932 METŲ
METŲ VELIJA

Peoples Restaurant
V. P. PIERZYNSKI, Prop.

1628 W. 47th St., Chicago.

LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ
ir LAIMINGŲ 1932 METŲ
METŲ VELIJA

**MARQUETTE PARK
RESTAURANT**

P. MUREIKA, Prop.

2517 W. 69th St., Chicago.

KNIGHT LIFE IN JERSEY CITY

by Lou Kappil

La Lecowitch coppes first "price" at a costume dance on turkey nite by showing some flashy anatomy. Caspa betraying a gypsie goes by unnoticed. Cruel world! (Maybe I'm wrong).

E. Jusaitis threw a "binge" one Sunday nite and all there had a grand time.

The Jersey City Choir made its debut a few weeks ago and some grand warbling was heard. M. Andrews and A. Machonis done some fine canarying in a few solos; these girls should go a long way.

Joe Kasawick out with a (Kuyute) girl was having dinner at a fashionable place when the waiter going by dropped a piece of cellopane into Joe's soup (accidently of course). Joe kept stirring the soup and stirring and finally said to his girl, "They're even making better ice, I've been stirring the soup for half an hour and the ice is still there."

Smoky Joe is back in Jersey City after an extensive travel of the United States (On the rods).

The Jersey City basket ball team won a hard fought game from a well-known aggregation in Bayonne. Zabotka, Ketvirtis, Lipinski and Pazzo starred for the Knights with graceful shooting and barbarian yelling.

The first girl I've seen that looked swell in a Princess "Hygiene" hat this year was Margie Bason. (No Kidding).

Helen Haduca still believing in the "Mythical Bill". Grow Up!

Andy Check still looking for his Mathilda.

Bill Bason parading around with a bad coal and everyone praying that he doesn't die; (Sympathy).

Noticed a Bayonne laundry truck stopping at home of E. Matulewich too often.

V. Matulewich trying to portrait the best dancer, dresser, public speaker and athletic in the Lodge. There's only one person who can do it. Guess who?

Wishing that every one have prosperous Christmas and those not able to do so can have a merry one anyway.

"THE ROLLICKER"
Selections and Contributions
by Agatonas.

RELIEF

If all the world were sunshine
Our faces would be feign
To feel once more upon them
The cooling splash of rain.

If all the world were music
Our hearts would often long
For one sweet strain of silence
To break the endless song.

If life were always merry,
Our souls would seek relief
And rest from weary laughter
In the quiet arms of grief.
— Henry Van Dyke.

DO YOU KNOW?

Over in Asia 90per cent of all earnings is spent for food and 10 per cent for the comforts of life; in Europe 80 per cent is spent for food and 20 per cent for comforts; in the United States 30 per cent is spent for good and 70 per cent for comforts.

Portugal refuses the extradition of criminals to a country which enforces capital punishment.

Dr. James A. Naismith, a professor at the University of Kansas invented basketball thirty-eight years ago.

—0—

Lady motorist to gasoline station attendant: "Give me a quart of a red oil". The man gaspered and hesitated.

"Give me a quart of red oil." she repeated.

"A quart of r-r-red oil?"

"Certainly", she said, "my tail light has gone out."

—0—

A traveling saleslady stopped at a small country hotel. During the night she was disturbed by a noise in her room. After finding out what the noise was, with much exitment she called the night clerk; "I am paying you a dollar for a room and I find two mice fighting on the middle of the floor."

Night clerk: "What do you expect for a dollar, a bull fight?"

MIESTO GATVĖJ.

—0—

Geraširdė miesto moterėlė, pamačiusi einant verkiantį mažą vaiką, sulaiko jį ir klausia:

— Ko verki, vaikeli?

VAIKAS: — Mamą pamečiau.

MOTERĖLĖ: — Tai kodėl tu jos nesilaikai.

VAIKAS: — Kad aš jos sijono negalėjau pasiekti.

— LINKĖJIMAI NUO —

Kartanas Pharmacy

A. KARTANAS R. Ph.

2557 W. 69th St., Chicago
Telephone Hemlock 0318

Telephone Cicero 6837

— COMPLIMENTS OF —

K. ZVIBAS

Light Lunch, Candies, Cigars
1347 S. 50th Ave. Cicero, Ill.

— LINKĖJIMAI NUO —

STANLEY STUDIO
PHOTOGRAFININKAS

Vestuvių, Šeimynų ir Grupių
2656 W. 69th St. Chicago.

Telephone Prospect 9322

Val. Kasdien nuo 9 ryte iki 9 vak. Ned. nuo 9 iki 9 vak. Pirmadieniais pagal sutarimą.

MERRY XMAS and
HAPPY NEW YEAR

Cicero Photo Studio

A. W. BARTUSH, Prop.

1435 S. 49th Ct., Cicero, Ill.

Phone Cicero 3709

Phone Prospect 6277

Dr. Karolis Nurkaitis

OPTOMETRISTAS

Pritaikau Akinius Mokslišku
Būdu.

2437 W. 69th St., Chicago.

Phone Canal 1068

M. A. MELDAZIS

HALLS TO RENT FOR
ALL OCCASIONS.

Dabar Gera Proga Pasirinkti
Dienų Gavimui Svetainės.

2242-44 W. 23rd Pl., Chicago.

Phone Boulevard 4057

LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ
ir LAIMINŲ 1932 NAUJŲ
METŲ VELIJA

K. LAUCIUS

Lietuvis Kriaučius

3317 S. Auburn Ave., Chicago.

— COMPLIMENTS OF —

Radio Barber Shop

JOHN ELLIS, Prop.

4934 W. 15th St., Cicero, Ill.

LINKIU LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ
LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

ANTHONY PETKUS

FUNERAL DIRECTOR

3319 S. Auburn Ave.,

Phone Yards 1138

4443 S. Talman Ave.

Phone Virginia 1290

wish a MERRY CHRISTMAS and a HAPPY NEW YEAR
to all K of L members and readers of the "VYTIS"

LIPSKY'S MUSIC & RADIO STORE

"THE HOUSE OF SERVICE"

Crosley, Zenith, Philco, R. C. A. and Other Radios
Phone Cicero 1329

4916 West 14th Street,

Cicero, Ill.

JOSEPH LIPSKY, Prop.

Member of Cicero K of L Council 14.

LINKIU LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ
LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Visiems Pacientams, Draugams ir Pazįstamiems

DR. C. Z. VEZELIS

DENTISTAS

4645 So. Ashland Ave.,

Arti 47-tos Gatvės

Chicago, Ill.

Phone Boulevard 7042

LINKIU LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ
LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Visiems Kostumeriams ir Draugams

S. D. LACHAWICZ

GRABORIUS

2314 West 23rd Place,

Telephone Roosevelt 2515-2516

Chicago, Ill.

BRANGIAUSIOS KOJOS.

Garsi Paryžiaus šokėja ir artistė Mistinguett, nežiūrint savo 60 metų mažiau, turi labai gražias kojas. Jos kojos esančios gražiausios Prancūzijoje. Ar ji tikrai turi gražiausias kojas sunku pasakyti, bet kad jos kojos Prancūzijoje yra brangiausios, nėra abejonės.

Prieš keletą metų Mistinguett apdraudė savo gražias kojas vienoj anglų bendrovėj bemaž 3 milijonų litų sumai. Kita prancūzų artistė, nenusileisdama Mistinguett apdraudė savo kojas 2½ milijonų litų sumai.

PETRAS:—Kaip tu sugyveni su naujuoju savo ponu?

JONAS:—Labai draugiškai. Dulkiname vienas antram rūbus ir tiek tik su tuo skirtumu, kad aš jo rūbus dulkinu ant tvoros, o jis mano rūbus ant mano nugaros.

Pypkoriai.

JONAS:—Augustinai, tu rodos, meitei rūkyti? Tu turi labai stiprų būdą, kad galėjai tą padaryti.

AUGUSTINAS:—Taip, ji turi mano žmona.

MUZĖJUJE.

Sustojęs ties žmogaus kaulais.

VAIKAS: — "Kas čia, tėveli?"

TĖVAS: — "Čia viskas, kas lieka, žmogui numirus".

VAIKAS: — "Tėvel, tai tik viena mėsa į dangų?"

— "R. B."

BUTELIŲ MUZIKA.

Labai įdomų muzikos instrumentą galima pasidaryti iš senų butelių. Visi buteliai turi būti vienodo didumo. Jie užrišama už kaklo ir pakabinama vienodu atstumu nuo vienas antro ant ilzdos lazdos, padėtos ant dviejų kedžių.

Tonus derinant ir norint gauti storą balsą, reikia įpilti į butelį daugiau vandens, o plonam balsui trupčio vandens. Su gautais tiksliniais tonais galima skambinti įvairiausias melodijas.

Skambinant reikia mušti lazdele į butelius, tik ne per stipriai, nes jie gali pykštelti. Skambinimo garsai yra labai malonūs.

VOKIEČIŲ SATYRA.

I. PRANCŪZŲ GENEROLAS: — "Vokiečiai prašo evakuoti Reino sritis."

II. PRANCŪZŲ GENEROLAS: — "Kaip? Ar mes dar ką nors palikom krašte?"

— "R. B."

Phone Yards 5069

*LINKIME LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ ir
LAIMINGŲ NAUJŲ 1932 METŲ*

Visiems Kostumeriams, Draugams ir Pažįstamiems

BARSKIS FURNITURE HOUSE

1748-50 West 47th Street,

Chicago, Ill.

A MERRY XMAS AND A HAPPY NEW YEAR

A. S. PRECIN

(PREČINAUSAS)

PHOTOGRAPHER

Wedding Photographs a Specialty
Telephone Virginia 2481

4309 Archer Avenue,
(5 Doors West of Albany Ave.)

Chicago, Ill.

*LINKIU LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ
LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ*

Visiems Draugams ir Pažįstamiems

STANLEY P. MAZEIKA

GRABORIUS ir BALSAMUOTOJAS

3319 So. Auburn Avenue,

Chicago, Ill.

Telephone Yards 1138.

— LINKĖJIMAI NUO —

P. BLOŽIS

CUSTOM TAILOR

Siūtai ir Overkautai Padaryti
Pagal Orderį \$22.50 ir brangiau.
Pataisome ir Prosiname Jūsų
Senus Siūtus Geriausiais
Metodais.

1411 So. 48th Ct. Cicero, Ill.

Telephone Cicero 1674-J

Visiems mūsų Kostumeriams,
Draugams ir Rėmėjams

Liberty Restaurant

Krensienė ir Statkienė Sav.
4915 W. 14th St., Cicero, Ill.

MAGIC ENTERTAINS

Magic is not difficult to do.
You can be an Entertain in
magic, make friends and money
with our apparatus. Send 10c.
for illustrated catalogue.

*MATUL'S MAGIC and
NOVELTY SHOP.*

A. L. MATUL, Prop.
K of L Member

5018 W. 16th St., Cicero, Ill.
(Magic Performers Furnished
for Entertainments)

Phone Victory 5371
LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ
ir LAIMINGŲ 1932 METŲ
METŲ VELIJA

Universal Restaurant

A. A. NORKUS, Prop.

750 W. 31st St., Chicago, Ill.

— LINKĖJIMAI NUO —

J. S. Ramančionis

Hardware, Paint and Wallpaper
Painters and Decorators

3147 S. Halsted St., Chicago.

Phone Victory 7261

LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ
ir LAIMINGŲ 1932 METŲ
METŲ VELIJA

JOSEPH VILIS

Lietuvis Kriaučius

Specializuoju Daryme Siūtų ir
Overkautų. Taip pat Valyme,
Prosyne ir Pertaisyne Senų.
2507 W. 69th St., Chicago.

Phone Cicero 3564

FOR QUALITY, PRICE AND
SERVICE THE

Matul-Vitkus Printers

A. L. MATUL, Prop.

K of L Member

5018 W. 16th St., Cicero, Ill.

*LINKIU ŠVENTŲ KALĖDŲ ir
LAIMINGŲ NAUJŲ 1932 METŲ*

Velija

JOSEPH J. ELIAS, President

Universal State Bank

3252 So. Halsted St., Chicago.

*LINKIU ŠVENTŲ KALĖDŲ ir
LAIMINGŲ NAUJŲ 1932 METŲ*

Visiems Mūsų Draugams ir
Pažįstamiems Velija

**METROPOLITAN WET
WASH LAUNDRY**

SERVICE PLUS PERSONALITY

6551 So. Kedzie Ave., Chicago.

Phone Prospect 3939

*LINKIU ŠVENTŲ KALĖDŲ ir
LAIMINGŲ NAUJŲ 1932 METŲ*

Visiems Kostumeriams, Draugams
ir Pažįstamiems.

Grant Works Coal Yards

ADOMAS BERNADISIUS, Sav.

16th St. ir 49th Ct., Cicero, Ill.

Residencijos Antrašas ir Telefonas

1605 So. 49th Ct., Cicero Phone Cicero 311

Ofiso Telefonas 311

JAGIELLO PHARMACY

JOHN KAZLAUSKAS, Sav.

Receptus pildom su didžiausiu atsargumu. Užlaikome visokių rūšių ir kitokių chemiškų vaistų. Taipgi turime pilną eilę dalykų pasigražinimui kvepalų-perfumų.

4559 So. Hermitage Ave., Chicago.

Phone Boulevard 7078

*LINKIU ŠVENTŲ KALĖDŲ ir
LAIMINGŲ NAUJŲ 1932 METŲ*

Visiems savo Draugams, Kostumeriams
ir Rėmėjams.

CITY FURNITURE CO.

M. JOVARAUSKAS ir J. BERTULIS, Sav.

2314-16 W. Roosevelt Rd. Chicago.

*LINKIU ŠVENTŲ KALĖDŲ ir
LAIMINGŲ NAUJŲ 1932 METŲ*

Visiems savo Draugams, Kostumeriams
ir Pažįstamiems.

Grant Works Drug Store

JUOZAS KESERAUSKAS, R. Ph.

4847 W. 14th St., Cicero, Ill.

Phone Cicero 39.

LINKIU LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ
ir LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

R. ANDRELIUNAS

JEWELER

Turiu labai didelį pasirinkimą visokių: Auksinių Laikrodėlių, Žiedų ir Radio Visokių išdirbysčių Taipgi taisame visokius laikrodėlius, radios ir Visokios Rūšies Muzikalius Instrumentus.

2630 W. 63rd St., Chicago, Ill.

Telephone Hemlock 8380

Dr. P. Z. Zalatoris
PHYSICIAN and SURGEON

1821 S. Halsted St., Chicago.
Office Phone: Canal 0257

Residence: 6600 S. Artesian Avenue
Phone Prospect 6659

DR. S. BIEŽIS

PHYSICIAN and SURGEON
OFFICE: 2201 West 22nd Street

Cor. S. Leavitt St. Tel. Canal 6222
Residence: 6640 S. Maplewood Ave.,
Phone Republic 7868—By Appointment
Hours: 1-3, 7-8 P. M. Sun. 10-12 A. M.

Telephone Lafayette 5820

Dr. A. J. Paukštys

DENTISTAS—X-RAY
GAS GIVEN

4193 Archer Ave., Chicago.

Phone Canal 6222

DR. G. I. BLOŽIS
DENTIST

Hours: 9 to 12 A. M. and 1 to 9 P. M.
Sunday by appointment only
2201 W. 22nd & S. Leavitt Sts.
Res.: Tel. Hemlock 5949

Tel. Prospect 3939

**Metropolitan Wet
Wash Laundry**

Vienatinė Lietuvių Skalbykla
Chicagoje.
6553 SO. KEDZIE AVE.

OFISAS ir RES. Tel. Grovehill 0617
Res. 6707 So. Artesian Avenue

DR. J. J. SIMONAITIS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
2423 West Marquette Road

VALANDOS: 2 - 5 ir 7 - 9 vak.;
Ketv. 9 - 12 ryte.

Telephone Hemlock 0066

Dr. B. J. Rooth

LIETUVIS DENTISTAS

VALANDOS: 9 - 12; 1:30 - 5;
6:30 - 9 v. v.

7054 South Western Avenue

Phone Cicero 1260

Dr. A. J. Gussen

LIETUVIS DENTISTAS

Hours: 10 A. M. to 9 P. M.
Sundays by Appointment

4847 WEST 14th STREET
CICERO, ILL.

Rez. Phone Grovehill 1321
Office Tel. Lafayette 4180

DR. VINCENT G. STEELE

LIETUVIS DENTISTAS

4180 Archer Ave., šale Midland
Bankos. VALANDOS: 10 iki 12
A. M., 1 iki 5 P. M. 6 iki 8 P. M.

Telefonas Yards 1138

Stanley P. Mažeika

GRABORIUS IR
BALZAMUOTOJAS

Moderniška Kopyčia Dovana
3319 AUBURN AVENUE

When you think of installing
first class plumbing

**JOHN KLEKER
Plumbing Co.**

1707 West 47th Street Chicago
Telephone Yards 5353

BRANCH OFFICE:

5330 Archer Avenue, Chicago

Telephone Lafayette 6531

LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ
ir LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

S. LOVEIKIS
KVIETKININKAS.

Nuskintos Kvietkos Vestuvėms,
Bankietams ir Pagrabams. Pri-
statome į visas miesto dalis.

3316 S. Halsted St. Chicago.

LINKIME VISIEMS SULAUKT
LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ
INGŲ NAUJŲ METŲ

Patircia Beauty Shop

— LINKĖJIMAI NUO —
P. GRIBAS, Sav.

Greitas Patarnavimas, aPtyru-
sios Tarnaitės. Sanitariški
Metodai.

2515 W. 69th St., Chicago.

Garsinkitės

“VYTYJ”

LINKIME LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ ir

LAIMINGŲ NAUJŲ 1932 METŲ.

VALDYBA IR DIREKTORIAI

METROPOLITAN STATE BANK

2201 West 22nd Street,

Chicago, Ill.

Atidarykite Šaskaitą Dabar. Del Saugumo Jūsų Pinigų Pasirinkite
BANKĄ, kuri yra išbandyta ir užtikrinta savo tvirtumu ir stiprumu.